

Marija bor i ett trähus från 1926 med sin man och katt

Vem är du?

Jag heter Marija Blidmo Arbman och har bott i Stockholm sedan 1987. Då trodde jag inte att jag skulle stanna så länge, men två jobbkompisar ville att jag skulle dela en lägenhet med dem på Varvsgatan 1 med utsikt över Riddarfjärden. Det kunde jag inte motstå. Vi bodde där i lite mer än ett år. Det är viktigt för mig att vara kreativ och öppen för idéer och infall. Ibland bekymrar det mig att jag inte vet var jag skulle vilja bo om jag fick välja fritt. Och det bekymrar mig lite att jag inte känner att jag verkligen älskar mitt hem och aldrig vill flytta. Fast jag trivs.

Hur bor du nu?

Jag bor Segeltorp i ett trähus från 1926 med min man och vår katt. Hon älskar sitt revir. När fasadrenoveringen är klar är huset rött med vita knutar som när det byggdes. Det finns två rum på varje våning och vi har en stökig källare. Taket och grunden lagades när vi flyttade in. Det är gammalt tegel på taket och en del kommer från ett tegelbruk i samhället där jag växte upp. Det känns bra. Vi har målat och tapetserat i några rum och vi får ofta höra hur ombonat och fint det är. Vid jul tycket jag det är som finas. Vi håller oss ganska nära husets ursprungliga stil. Fuskslitage är inget för oss. Det finns två ingångar. Huvudingången vid verandan och en mindre ingång från sidan. Jag tror att det byggdes för två familjer från början, men troligen har det inte varit aktuellt. Jag släktforskar och har forskat om huset också. När jag tog bort tapet från murstocken i sovrummet satt tidningar från 1937 över skorstenspipans lock. Det var samma år som ägaren gifte sig. Troligen snyggade han till och beredde han plats för fru och barn. Vi tycker det är lite trist att vi inte har utsikt över vatten eller ängar. När man sitter vid skrivbordet i övre hallen kan man i alla fall se husen ovanifrån.

Hur har du bott tidigare?

När jag föddes bodde vi hos mormor i Västerås i ett hus som var som vårt, fast mindre och spegelvänt. Min mormors far byggde det. Det är rivet nu och på samma tomt står tre villor. Jag var ofta där under min uppväxt. Jag behöll mina vänner där som en fast punkt. Mina föräldrar och jag flyttade ofta och bodde i lägenheter och hus. Pappa ville vidare och tyckte om att renovera och bygga. Efter gymnasiet gick jag i konstskola i Sundsvall 30 mil hemifrån. Jag flyttade medvetet långt bort för att bygga upp något nytt. Allt var bra, men jag hade bråttom att bli självständig. Senare packade jag ihop mina saker och sa till mina föräldrar att ta över mitt rum, men de lät det vara tills de sålde huset.

Känner du dig trygg hemma?

Jag har inte haft så stort behov av att ha en fast plats utan varit trygg och nöjd där jag är. Jag har ofta bott ensam. Av någon märklig anledning hade jag svårt att sova ensam i vårt hus under lång tid. I vårt hus i Skåne kan jag sova ensam, men hemma känns det som om någon kan vara inne i huset. Så har jag aldrig känt förut.

I slutet av 1980-talet hyrde jag lägenheter och rum i andra hand. Några få dagar sov jag i fikahörnan på jobbet och hos en kompis. Någon sa att de nästan önskade att jag inte skulle hitta någonstans att bo för jag lyckades alltid hitta en bostad och hade stor tillit till det. Efter ett års pendlande från Uppsala och sju ställen på fyra år i Stockholm så fick jag en mysig etta i Gubbängen. Jag var femma i kön, men det var semestertider. Där bodde jag i nio år. Så länge

hade jag aldrig bott på samma plats. Nu har jag bott lika länge i vårt hus. Nu har jag svårt att tänka mig att bo i lägenhet, men jag kanske ändrar mig.

Hur skulle du vilja bo?

Jag vill leva med min man, som nu, och ha det ungefär som nu, men skulle vilja ha mer utrymme eller en annan fördelning av rummen. Våra rum, utom sovrummet, är sociala ytor. Det är trevligt, men jag vill ha mer förvaringsutrymme och plats för skapande och arbete. Ett rum som jag kan stänga om jag vill. Jag ser i mitt inre ett rum som är stort, kanske i en skola, en kyrksal eller en lada. Där har jag ett stort bord, arbetsbänk och förvaring för garn, tyger m.m. Det finns en soffgrupp med ett lågt bord och bra belysning. Det ska vara stort, luftigt och lätt att städa. Enkelt och rent. En blandning av gammalt och nytt. Gärna återbrukat och god design.

Vad gör du hemma?

Jag tycker om att sitta på någon av trapporna och fika, läsa och tänka. Det är min sinnebild för avkoppling. Min man vardagsstädar och jag storstädar. Städning är mest ett nödvändigt ont. Det är viktigt för mig att vi och våra gäster trivs. Det ska vara ett hem där man känner sig välkommen. På sommaren kan jag titta upp från ogrärensning och ropa till vår granne och fråga om han vill ha kaffe. Det är skönt att man inte behöver boka tid och planera, men det är så ovanligt. Vi är intresserade av inredning och läser tidningar och får inspiration av äldre och nyare miljöer, men vi ändrar inte så mycket när vi fått ordning på ett rum, men vi är intresserade av arkitektur, konst, byggnadsvård och design. I vårt sovrum har vi en tapet av William Morris. Jag har målat en bård runt hela rummet med slutet av en vers som fanns på hans säng. Jag tycker om att hugga ved och skotta snö. Då känner jag var jag kommer ifrån och vet att jag klarar mig.